

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 3 maart 2008 in het Provinciehuis (met uitnodiging van de commissie RGW voor agendapunt 2)

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M.G. Dekker (gedeputeerde), mw. A.H. Raven, BA (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), dr. F.H. Barneveld Binkhuysen (VVD), mw.drs. C.G.M. van Benthem (PvdA), mw. F. Bichbich (SP), dr. R. Bisschop (SGP) mw. L.C. Dekkers-Raadsen (CDA), J. Fastl (GroenLinks), mw.drs. J.M. de Heer-Verheij (ChristenUnie), mw. L. Hogema (SP), ir. C.L. Jonkers (Mooi Utrecht), C.J. van Kranenburg (ChristenUnie), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks), drs. P.C. Pollmann (PvdA), mw.drs. R.C.M. Stadhouders (CDA), drs. R.E. de Vries (D66), mw.drs. J.C.M. Versteeg (D66) alsmede G.J. van der Werff (VVD);

Afwezig:

W. van der Steeg (PvdD);

Van ambtelijke zijde aanwezig:

Drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met het memoreren van het overlijden van collega H. Overbeek. In hem is een zeer kundig, betrokken en actief lid van de commissie WMC verloren gegaan.

2. Presentatie Woonbehoefte Onderzoek

Aan de hand van sheets, gaat de heer M. Eskinazi van Bureau Atrivé uitvoerig in op het thema “Actualisatie woningbehoefte in de provincie Utrecht”. De sheets worden aan dit verslag toegevoegd. Korthedshalve zij daarnaar verwezen.

De voorzitter geeft gelegenheid voor vragen en opmerkingen.

De heer Pollmann constateert dat de keuze van methodiek (hetzij de methode Streekplan, hetzij de methode ABF) grote verschillen in berekeningen (zelfs meer of minder 20.000 woningen) tot gevolg heeft. De keuze van methodiek heeft dan ook grote gevolgen voor de woningbouw. Hij vraagt dienaangaande om een nadere toelichting.

De heer De Vries onderkent eveneens grote verschillen in beide methodes. Zijn vraag is met welke methodiek de woningtekorten in Utrecht het meest optimaal kunnen worden teruggedrongen. Hij vraagt of de heer Eskinazi dienaangaande een bepaalde voorkeur heeft.

De heer Jonkers merkt op dat zowel provincie als gemeenten onderzoek uitvoeren naar de woningbehoefte. Daar is veel geld mee gemoeid. Zijn suggestie is het onderzoek naar de woningbehoefte voortaan meer te bundelen; dat is kostenbesparend en efficiënter.

De heer V.d. Werff vraagt hoe de berekeningen van “eerst krimp en later groei” tot stand zijn gekomen. Hij constateert voorts dat het verschil in aantallen vooral door het aantal studenten wordt

veroorzaakt. Een vraag kan zijn of al die studenten in Utrecht blijven wonen; moeten daar betere voorzieningen voor worden getroffen?

Mevrouw Stadhouders constateert dat het hier vooral om een kwantitatief en niet om een kwalitatief onderzoek gaat. Zij vraagt wat beide onderzoeksmethodieken inhouden voor de toekomstige kwalitatieve woningbehoefte en de spreiding van de toekomstige woningbehoefte in de provincie. Zij vraagt of dat nader kan worden onderzocht, indien daar nu geen antwoord op kan worden gegeven.

Mevrouw Dekkers vraagt naar de betrouwbaarheid van de cijfers van ABF: welke instanties werken met die methodiek?

Vanmorgen heeft zij een presentatie bijgewoond in het kader van de NV Utrecht over woningbouwlocaties voor de periode 2015-2030. Zij vraagt of de cijfers, die daar gebruikt werden, van ABF afkomstig waren. Het is zaak dat er consistent met de cijfers en gegevens in de woningbouw wordt omgegaan.

Een groot deel van de verschillen heeft te maken met de studentenhuysvesting. In de stad Utrecht was altijd grote kamernood terwijl studenten nu een jaar of zelfs minder op een kamer behoeven te wachten. Zij vraagt naar de aantallen studentenwoningen.

Gebleken is dat van de 152.000 woningzoekenden in de provincie Utrecht nog niet 1% urgent was. 12% van de woningzoekenden is actief op zoek naar een woning. Dat betekent dat 87% van de ingeschrevenen vooral wacht op kwaliteitsverbetering van de woning.

Het aantal eenpersoonshuishoudens neemt sterk toe. 55% van de woningen in de afgelopen periode werd aan eenpersoonshuishoudens toegewezen.

Voorts vraagt zij of het college van G.S. de cijfers onderschrijft waar het BRU mee werkt. Hoe wordt omgegaan met de regionale woningmarkt van het BRU, juist omdat daar zich de grootste vraag voordoet?

De heer Eskinazi laat het volgende weten:

- Inderdaad wordt er door provincie en de gemeenten afzonderlijk onderzoek naar de woningbehoefte uitgevoerd. Dat levert niet altijd dubbelures op. Een woningbehoefteonderzoek is ook belangrijk voor het maken van politieke afwegingen. Aan de hand van een woningbehoefteonderzoek wordt er ook vaak een wensplaatje neergezet. De prognose van gezamenlijke gemeenten heeft dan ook niet overeen te komen met de provinciale of de landelijke prognose. Het gaat altijd om cijfers gericht op de toekomst en in die zin hebben de uitkomsten een relatief karakter. Zowel gemeenten als provincie kunnen aan de hand van onderzoeken verschillende scenario's opstellen en deze naast elkaar leggen in relatie tot politieke keuzes.

De heer Jonkers meent toch dat provinciale en gemeentelijke onderzoeken naar woningbehoefte de werkelijkheid redelijk benaderen. Dan bekruipt hem toch het gevoel dat zaken dubbel worden gedaan met navenante kosten.

- De heer Eskinazi vervolgt dat er vragen zijn gesteld over de verschillen tussen de streekplan- en de ABF-methode. Tijdens de presentatie heeft hij de verschillende uitgangspunten en aannames van beide methoden laten zien. Het is juist dat daar andere conclusies aan verbonden kunnen worden. Persoonlijk heeft spreker geen voorkeur voor een bepaalde methodiek. Wat hem betreft is de ene methodiek ook niet beter dan de andere. Tevens is gevraagd welke methodiek het meest gangbaar is. De ABF-methode wordt door het ministerie van VROM gehanteerd. Ook dan blijft het om schattingen gaan en om een theoretische benadering waarop later correcties moeten worden toegepast.

De heer Van Kranenburg constateert dat VROM de ABF-methode als een valide rekenmethode accepteert. Wanneer andere provincies die methode ook gebruiken, dan wordt onderlinge vergelijking goed mogelijk.

De heer Eskinazi weet niet met welke methode de andere provincies werken, immers, er zijn meerdere methodes met verschillende uitgangspunten en aannames die worden gehanteerd.

De heer Van Kranenburg vraagt of het ministerie van VROM de streekplanmethode accepteert als zijnde een betrouwbare methode. De heer Eskinazi kan die vraag niet beantwoorden. De streekplanmethode wordt al een aantal jaren door de provincie Utrecht gebruikt. Zo wordt een consistente lijn zichtbaar en het is dan ook verstandig om die methode te blijven gebruiken.

Mevrouw Alsem heeft vernomen dat IPO, VROM en VWS in een woningproject samenwerken en allen de ABF-methodiek hanteren.

- Vragen zijn gesteld over “eerst krimp en dan groei” van de bevolking in de provincie Utrecht, zoals uit de bevolkingsprognose naar voren komt. De heer Eskinazi geeft aan dat dit het gevolg kan zijn van het feit dat er op termijn een grote woningbouwlocatie wordt gerealiseerd.

Er wonen in de provincie Utrecht veel studenten naar tevredenheid op kamers. Verondersteld kan worden dat met deze groep geen rekening behoeft te worden gehouden in de woningbouwprogrammering. Aan de andere kant kan ook worden gesteld dat het hier om potentieel interessante inwoners van Utrecht gaat en dat het van belang is om ze blijvend in een woning binnen deze provincie te interesseren. Dat vereist dan wel een bepaalde benadering.

De heer V.d. Werff memoreert dat de grote verschillen in aantallen vooral door de studenten worden veroorzaakt. Dat beperkt wat hem betreft in dit kader de problematiek tot één vraagstelling, nl. wil men de studenten in Utrecht behouden of wil men ze niet behouden. De heer Eskinazi bevestigt dat dit een essentiële vraag is.

- Voorts geeft de heer Eskinazi aan dat Atrivé geen kwalitatief onderzoek heeft uitgevoerd omdat dit niet paste binnen de opdracht. Onderzocht zijn de kwantitatieve cijfers van ABF, gerelateerd aan de methode Streekplan, en de effecten daarvan voor de uitkomsten. Mevrouw Stadhouders stelt voor een aanvullend kwalitatief woningbehoefte onderzoek uit te voeren; dit is voor P.S. relevante informatie.

De heer Eskinazi wijst erop dat aanvullende gegevens op het gebied van huur, koop, prijsklasse, actuele vraag- en aanbodverhoudingen e.d., die van belang zijn bij verdere invulling van de woningbouwprogrammering, terug te vinden zijn in het onderzoek “Woon 2006”. Het rapport is via internet inzichtelijk.

- Gevraagd werd naar de betrouwbaarheid van de cijfers van ABF. ABF heeft een methodiek ontwikkeld die landelijk veel gebruikt wordt. ABF is goed in staat om op basis van de aangegeven uitgangspunten doorrekeningen tot stand te brengen. Wat hem betreft is er geen enkele discussie over de betrouwbaarheid van het werk van ABF. Wel blijven de uitkomsten afhankelijk van de uitgangspunten die gehanteerd worden. VROM en de provincie Utrecht werken met de gegevens die door ABF worden aangeleverd, zij het dat de provincie Utrecht de correcties wat anders interpreteert. Spreker weet niet of de cijfers van de NV Utrecht op de ABF methode gebaseerd zijn.
- Mevrouw Dekkers heeft opmerkingen gemaakt over de woningzoekenden. De heer Eskinazi neemt aan dat het gaat om de woonruimteverdeling via Woningnet. Het gaat ook om ingeschrevenen die reeds in een huis wonen. Urgentie heeft vooral te maken met de urgentieregelgeving maar zegt weinig over de werkelijke woonsituatie van mensen. Een deel is actief op zoek en heeft behoefte aan een ander huis. Ook moet men in ogenschouw nemen dat er een spaarsysteem is ingevoerd, nl. dat er een premie staat op lang wachten. Dat

betekent dat mensen zich preventief inschrijven, en inschrijvings- of woonduur opbouwen om zo hun woonsituatie op termijn te verbeteren.

Mevrouw Dekkers constateert dat het hier gaat om een kwaliteitsprobleem en niet om een kwantiteitsprobleem. De heer Eskinazi wil die conclusie niet zonder meer onderschrijven. Hij wijst erop dat ook inwonende kinderen zich inschrijven en dat geldt dan als een urgente woningbehoefte. Ook zijn mensen in andere regio's woonachtig; zij schrijven zich bij Woningnet in omdat zij werk in Utrecht hebben. Het gaat hier om verschillende uitgangspunten en systematieken en hij vindt het lastig om daar op voorhand bepaalde conclusies aan te verbinden.

De toewijzing van 50% van de woningen aan eenpersoonshuishoudens sluit aan bij het beeld dat hij eerder heeft gepresenteerd. Krimp van de bevolking in de provincie Utrecht is niet aan de orde terwijl de omvang van de huishoudens blijft teruglopen. Dat betekent dat er steeds meer kleinere huishoudens bij komen. Individualisering en vergrijzing heeft dan ook een positief effect op de woningbehoefte.

De heer De Wilde laat het volgende weten:

- * Gevraagd is naar de rolverdeling tussen provincie en gemeenten. De provincie kiest met name voor kwantitatieve onderzoek. De cijfers worden aan alle gemeenten ter beschikking gesteld. Gemeenten richten zich vooral op kwalitatief onderzoek, bv. de behoefte aan sociale woningen, de prijscategorieën e.d. De provincie is ook in die gegevens zeer geïnteresseerd en partijen blijven over en weer op de hoogte van de uitkomsten van onderzoeken.
- * Provincie en BRU hanteren exact dezelfde methodiek, nl. de streekplanmethode. De streekplanmethode is op de ABF-cijfers gebaseerd, zij het met een aantal correcties. Om te kunnen beoordelen of het tekort oploopt of afloopt is het van belang dat over de jaren heen dezelfde cijfersystematiek wordt gehanteerd om zo een consistent beeld te kunnen verkrijgen. Er is voor gekozen om de studenten fors in te cijfers mee te tellen.
Mevrouw Stadhouders vraagt naar de inhoudelijke argumentatie om in het verleden een dergelijke correctie toe te passen. De heer De Wilde antwoordt dat het gebruikelijk was om de plaatselijke situatie bij de methodiek te betrekken teneinde te kunnen beoordelen of de uitkomsten al dan aansloten bij het generieke beeld in Nederland of dat zich lokaal specifieke omstandigheden voordeden. Toen is besloten de grote aantallen studenten in de stad Utrecht (en inmiddels ook in de stad Amersfoort) als een specifiek lokaal argument te hanteren in het toepassen van een correctie.
- * De NV Utrecht hanteert de ABF cijfers, met name omdat Gooi- en Vechtstreek ook bij dat gebied horen. Men valt terug op de basiscijfers, omdat daarover brede overeenstemming bestaat.

De heer Krol wijst erop dat de NV Utrecht betrekking heeft op de periode 2015-2030 terwijl het onderzoek van de Commissie Bouwstagnatie uitsluitend betrekking heeft op de periode voorafgaand aan 2015.

Mevrouw Dekkers laat weten dat de regionale woningenmarktenmonitor 2007 van het BRU uitgaat van ABF cijfers.

De voorzitter dankt de heer Eskinazi voor zijn duidelijke toelichting.

3. Mededelingen en ingekomen stukken

- a. *2008 WMC12: dhr. J. van den Brink van de IJverenigingen in Eemland met pleidooi voor de realisatie kunstijsbaan in Amersfoort-Noord.*

De voorzitter memoreert dat de heer V.d. Brink t.z.t. over dit onderwerp komt inspreken. De commissie neemt dit stuk nu voor kennisgeving aan. Een afschrift van het antwoord van G.S. zal naar de commissie worden gezonden.

De heer Barneveld Binkhuysen heeft de indruk dat Amersfoort nu al lijkt te rekenen op een substantiële bijdrage van de provincie, echter, er is nog steeds veel onduidelijk. In de persberichten wordt aangegeven dat de provincie Utrecht met Amersfoort in het eerste kwartaal 2008 uitvoeringsafspraken wil maken. Hij vraagt dienaangaande om een toelichting. Mevrouw Raven antwoordt dat dit onderwerp ook een plaats heeft in de Samenwerkingsagenda. Binnenkort zal daarover met de gemeente Amersfoort overleg worden gevoerd. De gedeputeerde heeft inmiddels van de wethouder sport van Utrecht ook een reactie ontvangen over De Vechtse Banen, omdat er vrees is voor subsidiering van een ijsbaan in Eemland. G.S. willen eerst de haalbaarheidsonderzoeken naar een ijsbaan in Eemland afwachten en vervolgens zal er een voorstel aan de commissie worden voorgelegd.

b. 2008WMC13 Stichting Restauratiefonds Barbarakerk: subsidieverzoek Toren

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

c. 2008WMC14 SAMON: subsidieaanvraag Marrons Integratiedag 2008

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

d. 2008WMC32: mw. B. van Raaij betreffende kennismakingsbijeenkomst met het Gestructureerd Overleg Gehandicapten-Chronisch zieken

Na een peiling, constateert de voorzitter dat de commissie belangstelling heeft voor deze kennismakingsbijeenkomst. T.z.t. zal de commissie hiervoor een uitnodiging ontvangen.

4. Verslag van de commissie WMC d.d. 21 januari 2008

De voorzitter constateert dat een aantal vragen van fracties in de vorige vergadering niet is beantwoord, betrekking hebbend op:

- dak- en thuisloze jongeren (pag. 3)
- onderzoek van Alleato (pag. 3).

Mevrouw Dekker geeft aan dat de vragen over de dak- en thuisloze jongeren schriftelijk zijn beantwoord. Kennelijk heeft de commissie deze nog niet ontvangen. Zij zal daar alsnog op toezien. De commissie zal eveneens alsnog het onderzoeksrapport van Alleato ontvangen.

Vervolgens constateert de voorzitter dat eerdere vragen van deze commissie over de Pyramide van Austerlitz adequaat zijn beantwoord, evenals de vragen van de commissie over de regioafspraken in het kader van Wel Thuis.

Mevrouw Bichbich laat weten dat zij ondanks een eerdere aankondiging geen schriftelijke vragen zal indienen over agendapunt 14, Toekomst Thuis verlenging projectperiode pilots 2008.

Mevrouw Versteeg memoreert dat zij in de vorige vergadering opheldering heeft gevraagd over de criteria die worden gehanteerd voor de subsidieverstrekking aan culturele instellingen. Mevrouw Raven antwoordde toen dat die subsidieaanvragen betrekking hebben op het cultuurconvenant t/m 2008 en dat P.S. daarvoor reeds kaders en criteria hebben vastgesteld (zie pag. 2). Inmiddels heeft spreekster een aanvullende ambtelijke reactie op het voorgaande ontvangen.

Mevrouw Raven geeft aan dat haar antwoord op de vraag van mevrouw Versteeg toen onjuist was. Een en ander heeft betrekking op het nieuwe cultuurconvenant 2009-2012. De kaders daarvoor zijn geformuleerd in een startnotitie.

Zij zegt toe dat de ambtelijke reactie, die nu alleen naar mevrouw Versteeg is gezonden, naar alle leden van de commissie zal gaan.

Het verslag van de vergadering van 21 januari jl. wordt, met in achtneming van het voorgaande, vastgesteld.

5. Rondvraag

Mevrouw Stadhouders zet uiteen dat haar fractie onlangs is benaderd door de Hervormde Gemeente Vinkeveen. Aan deze kerk werd in 2005 een noodrestauratie uitgevoerd, omdat dak en toren dreigden in te storten, een en ander in overleg met de Rijksdienst Monumentenzorg. Door de gewijzigde regelgeving van het rijk blijkt subsidie voor die restauratie inmiddels niet meer mogelijk te zijn. Omdat de restauratie al is uitgevoerd, hebben G.S. een subsidieverzoek in het kader van het Parelfonds afgewezen. In het beleidskader van het Parelfonds wordt immers vermeld dat subsidie alleen mogelijk is voor restauraties die nog uitgevoerd moeten worden. Dat betekent dat de Hervormde Gemeente geen enkele mogelijkheid meer heeft om het bedrag van € 8 ton geleend geld voor de restauratie van de kerk door een overheid te laten subsidiëren.

Zij vraagt of de gedeputeerde wil nadenken over de vraag of er toch nog een mogelijkheid is om op de een of andere manier aan het probleem van de Hervormde Gemeente van Vinkeveen tegemoet te komen.

Mevrouw Versteeg verwijst naar de G.S.-Flits van 12 januari jl. waarin melding wordt gemaakt van een rapport over het betrekken van burgers bij de invoering van de WMO. Zij vraagt wanneer deze commissie dat rapport zal ontvangen. Voorts signaleert zij dat de evaluatie WMO niet meer op de termijnagenda terugkomt, terwijl dat wel is afgesproken.

De voorzitter bevestigt de afspraak dat deze commissie de invoering van de WMO zal gaan evalueren. Dit punt zal wederom aan de termijnagenda worden toegevoegd. Voorts heeft hij vernomen dat het rapport, waar mevrouw Versteeg op doelt, naar de commissie zal worden gezonden en zal worden betrokken bij de evaluatie van de WMO.

De heer De Vries verwijst naar een artikel in de NRC waarin de heer Zakee, projectleider Nieuwe Hollandsche Waterlinie, forse kritiek uit op het ministerie van Defensie over de aanpak van de forten in het kader van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Net nu de inkt van het recent gesloten Pact van Rhijnauwen droog is, stelt de projectleider dat het ministerie de bestaande afspraken te minimalistisch invult. Hij vraagt aan de gedeputeerde wat zij van de opmerkingen van de projectleider vindt, of zij zijn kritiek onderschrijft en welke stappen GS gaan ondernemen richting Defensie in deze kwestie?"

Mevrouw De Heer ondersteunt het verzoek van het CDA. Zij vraagt of er wellicht vergelijkbare gevallen zijn, zo ja, dan kunnen deze eveneens bij de discussie betrokken worden.

Mevrouw Hogema heeft in het A.D. gelezen dat de eigenaar van de Pyramide van Austerlitz van mening is dat er voor de speeltuin geen entree betaald hoeft te worden. Zij vraagt om een reactie van de gedeputeerde.

Mevrouw Raven laat het volgende weten.

Het beroep dat de Hervormde Gemeente Vinkeveen op het Parelfonds van de provincie heeft gedaan, moest helaas worden afgewezen op grond van de voorschriften, nl. dat de restauratie nog niet mag hebben plaatsgevonden. Zij weet niet of het hier om een uitzondering in de provincie gaat. Op verzoek van deze commissie, is zij eventueel bereid naar andere mogelijkheden te kijken. Dat betekent niet dat de onlangs vastgestelde regeling voor het Parelfonds ruimer zouden moeten worden geïnterpreteerd. Dit zal waarschijnlijk tot precedentwerking leiden.

Zij merkt in dit kader op dat de vijf PKN kerken in de Utrechtse binnenstad de provincie Utrecht inmiddels hebben verzocht om tezamen met de gemeente Utrecht opnieuw bij te dragen aan een restauratiefonds, op basis van een 50-50% verdeling.

Mevrouw Stadhouders vraagt mevrouw Raven de problematiek van de Hervormde Gemeente Vinkeveen in kaart te brengen alsmede mogelijke oplossingsrichtingen van G.S. en dit vervolgens aan P.S. voor te leggen.

Mevrouw Raven zegt dit toe. De voorzitter meent dat dan een bredere notitie gewenst is dan alleen met betrekking tot de Hervormde Gemeenten Vinkeveen.

Formeel stelt mevrouw Raven dat de Nieuwe Hollandse Waterlinie thuishoort in de commissie RGW. Zij deelt mede dat bij de ondertekening van het Pact van Rhijnauwen gebleken is dat Defensie toch wat bereidwilliger wordt om medewerking te verlenen. Eerder heeft zij begrepen dat Defensie derden met moeite toelaat op de forten, met name Honsdijk en Vossegat. Het ministerie van Defensie hanteert voor met name Vossegat een minimalistische benadering. Restauratie van fort Honsdijk is zeer noodzakelijk. Het is één van de meest aansprekende forten maar het gaat hard achteruit. Defensie heeft destijds toegezegd om de restauratie van fort Honsdijk in gang te zetten, echter, gebleken is dat Defensie geen geormerkte gelden voor de forten heeft. Zij vindt de benadering van Defensie in die zin wel een zorg. Getracht wordt de restauratie van de forten te bekostigen via de nota Ruimte.

Het samenhangende Plan van Aanpak voor de Pyramide van Austerlitz is in concept beschikbaar maar nadere uitwerking is noodzakelijk. Zij heeft eveneens in het A.D. gelezen dat de speeltuin gratis toegankelijk zou zijn. Overigens werd ook gemeld dat er één prijs wordt gehanteerd voor alle activiteiten. Eerst wil zij het Plan van Aanpak afwachten en dat zal hier ter bespreking komen.

De heer De Vries is geen voorstander van een nadere notitie van G.S. over de toepassing van het Parelfonds op kerken die feitelijk buiten de regeling vallen. Dat scheidt teveel verwachtingen. P.S. hebben het Parelfonds met bijbehorende regeling zeer recentelijk vastgesteld, met duidelijke criteria. D66 trachtte binnen dat fonds ruimte te creëren voor andere mogelijkheden maar daar was geen draagvlak voor. Het is zaak dat nu wordt vastgehouden aan de vastgestelde regeling. Duidelijkheid is geboden over de mogelijkheden van het Parelfonds, ook richting kerkbesturen.

De fracties van de VVD, PvdA, SP en Groen Links delen de mening van D66.

De heer Pollmann memoreert dat een kerk in Nieuwegein met dezelfde problematiek geconfronteerd wordt als bedoelde kerk in Vinkeveen.

De heer Bisschop vindt het zorgvuldig om extra informatie over dit onderwerp, via een notitie van mevrouw Raven, af te wachten. Mevrouw De Heer is van mening dat de toezegging van de portefeuillehouder gehandhaafd moet worden. De heer Jonkers sluit zich daarbij aan.

Gelet op deze peiling, constateert de voorzitter dat de meerderheid van deze commissie geen voorstander is van een notitie van G.S. in voornoemde zin.

6. Termijnagenda

- * De evaluatie WMO wordt weer aan de Termijnagenda toegevoegd.
- * Op 17 maart a.s. wordt er voor de commissie een bustour langs jeugdzorginstellingen georganiseerd. Op die dag zal rond 9.15 uur ook een introductie van het Programma Utrechtse Jeugd Centraal 2007-2011 worden verzorgd. Mevrouw Hogema signaleert dat nogal wat commissieleden in de ochtend niet aanwezig kunnen zijn. De voorzitter memoreert dat het op 17 maart om een “soort preview” gaat. Het statenvoorstel programma Utrechtse Jeugd Centraal zal formeel worden besproken in de commissievergadering van 14 april a.s.
- * Een presentatie over Onderwijs-Arbeidsmarkt zal nog gaan plaatsvinden maar daar moet nog een geschikt moment voor worden gevonden.

- * De raad van Utrecht en de commissie WMC worden uitgenodigd om op vrijdagmiddag 4 april a.s. een presentatie over het Plan van Aanpak Vrede van Utrecht, culturele hoofdstad 2018, bij te wonen.
- * Het statenvoorstel Kader Wonen en Bouwen (vervolg bouwstagnatie) zal in een aparte vergadering worden besproken met uitnodiging van de commissie RGW. Een datum wordt nog gezocht.

De heer Barneveld Binkhuysen suggereert een werkbezoek te brengen aan Overijssel gelet op het actieprogramma daar, waarin een verbinding wordt gelegd tussen de ruimtelijke ordening, beeldende kunst en cultuurhistorie. Wellicht kan de provincie Utrecht daar een voorbeeld aan nemen. De voorzitter zegt toe dat deze suggestie zal worden meegenomen.

7. Statenvoorstel Kaderstelling Fonds Stedelijk Bouwen en Wonen

Mevrouw Dekkers memoreert dat het CDA bij de algemene beschouwingen heeft ingestemd met extra geld voor dit fonds, onder de nadrukkelijke voorwaarde dat deze investeringen daadwerkelijk bereiken dat binnenstedelijk voldoende woningen gebouwd worden en dat het daarom niet meer nodig is dat er naar extra uitleglocaties gekeken gaat worden. Voor de hoogte van het bedrag verwijst spreekster naar de commissie BEM. In de begrotingsvergadering van de Staten is expliciet aan de orde geweest welk bedrag op dat moment gehonoreerd is en welk deel nog niet. Zij verwijst terzake naar de motie die is aangenomen in de P.S.-vergadering van december over dit onderwerp. Richting gemeenten mogen geen verwachtingen worden gewekt, waardoor het budgetrecht van de Staten zou worden beperkt. Bedragen kunnen pas worden genoemd na expliciete afweging resp. begrotingsaccordatie door de Staten. Voor dit financiële deel maakt haar fractie een voorbehoud, dit onder verwijzing naar genoemde motie.

Op verzoek van mevrouw De Heer leest mevrouw Dekkers vervolgens genoemde motie voor.

De heer V.d. Werff laat weten dat zijn fractie zich grotendeels kan vinden in het standpunt van het CDA. De voorgestelde verdeling van gelden is prematuur en kan precedenten scheppen. Toezeggingen moeten worden nagekomen maar voor het overige noemt hij het voorstel een brug te ver. Eerst is meer onderbouwing en toelichting noodzakelijk. Het gaat hier om een kwantitatieve opgave gekoppeld aan een kwaliteitsvraagstuk en dat moet middels provinciaal geld worden beïnvloed. Nadrukkelijk stelt spreker dat het primair niet gaat om de aanpak van de achterstandwijken. Dat element komt wat hem betreft steeds te prominent in beeld. Op pag. 2 wordt in het kader van de inrichting van het fonds SBW aangegeven dat de provincie gelden gaat uitkeren, zodra er sprake is van een samenwerkingsovereenkomst of van het bouwrijp maken van de grond. Hij heeft hier moeite mee. Het geld moet pas worden uitgekeerd wanneer er daadwerkelijk is opgeleverd. Het is principieel onjuist om vooraf al gelden uit te betalen terwijl de prestatie nog moet worden geleverd. Hij doet een dringend beroep op het college van G.S. om deze systematiek aan te passen.

Voor wat betreft het omzetten van kantoren in betaalbare woonruimte, wijst hij erop dat uit onderzoeken naar voren komt dat afbraak van kantoren gevolgd door nieuwbouw vaak goedkoper is dan oude kantoren om te zetten in woningen. Ook hiervoor vraagt hij nadrukkelijk aandacht.

De heer Bisschop begrijpt dat het doel van het fonds SBW is het binnenstedelijk gebied zo efficiënt mogelijk te benutten om daarmee de druk op het buitengebied te doen afnemen (zie pag. 2). Zijn fractie juicht deze doelstelling toe. Het gaat hier ook om één van de uitgangspunten van het streekplan en om een belangrijke aanbeveling van de commissie Bouwstagnatie. Echter, de vraag is of het gereserveerde bedrag wel effectief zal zijn; € 5.000 extra per woning lijkt een druppel op een gloeiende plaat. Hij heeft daar aarzelingen bij. De woningbouw is een voorbeeld van marktwerking

die niet altijd het gewenste effect oplevert, immers, met marktwerking komt binnenstedelijk bouwen onvoldoende van de grond en is interventie van de overheid noodzakelijk. Zijn fractie steunt het voorstel wel maar vindt het belangrijk daar eerst verder over te “dimdammen”.

De heer Jonkers memoreert dat rijk en woningcorporaties niet op één lijn zitten voor wat betreft de aanpak van de Krachtwijken. Wanneer de provincie € 10 miljoen beschikbaar stelt, hetgeen hij wel ondersteunt, dan wil hij de garantie dat er daadwerkelijk gezamenlijk wordt opgetreden door rijk, provincie en gemeenten om maximale kansen te creëren voor verbetering van de leefbaarheid van de wijken. Dat gevoelt heeft hij nu nog niet.

Hij sluit zich aan bij de woorden van de VVD, nl. dat de provincie pas moet uitkeren nadat woningen zijn opgeleverd.

Aan de groep suburbane gemeenten (budget 3) zijn achteraf enkele gemeenten met problemen toegevoegd. Echter, dergelijke problemen komen ook in kleine kernen voor en op het platteland. Hij mist dat in het geheel. Ook daarvoor zouden middelen beschikbaar moeten komen.

Zijn fractie kan wel met het voorstel instemmen, met inachtneming van voorgaande kanttekeningen.

De heer De Vries kan met dit voorstel instemmen maar ook hij plaatst daarbij enkele kanttekeningen. Evenals de SGP kan hij zich vinden in de overwegingen, zoals genoemd op pag. 2. Vervolgens wordt aangegeven dat provinciale steun “urgent nodig” is voor de Krachtwijken, terwijl daarvoor door de provincie slechts een bedrag van € 10 miljoen beschikbaar wordt gesteld. Dat is teweinig gelet op de zwaarte van de problematiek. Voorts is het de vraag of de provincie, door middel van de beschikbaarstelling van gelden, andere partijen niet voor de voeten gaat lopen en zaken wellicht onnodig gaat compliceren. De vraag is dan ook hoever de provincie moet gaan om bij de problematiek in de Krachtwijken betrokken te worden.

Hij sluit zich aan bij de opmerking van de VVD voor wat betreft het omzetten van kantoren in betaalbare woonruimte. Uit onderzoeken blijkt dat dit buitengewoon lastig is en qua kosten-baten niet efficiënt.

Toch vindt D66 dit fonds zo belangrijk dat daarmee aan de gang moet worden gegaan, zij het met de kanttekeningen die hij zojuist heeft geplaatst.

De heer Fastl vindt het bedrag van € 10 miljoen van de provincie Utrecht voor de Krachtwijken van groot belang, al zou het hier om een druppel op een gloeiende plaat gaan. De steden willen aan de slag en zij hebben de provincie daarbij nodig

Het 4^e (zo weinig mogelijk rompslomp) en 6^e uitgangspunt (provinciale steun zichtbaar en aansprekend inzetten), genoemd op pag. 1, vindt GroenLinks nog wat te vaag. Deze verdienen nadere aanscherping. Het 8^e uitgangspunt verdient voorts nadere toelichting.

Uitgangspunt 4 in combinatie met de eisen die aan gemeenten worden gesteld, nl. pas bij bouwrijp maken wordt geld uitgekeerd, geeft de indruk dat het provinciale budget van € 30 miljoen “wel wat makkelijk wordt weggegeven”. GroenLinks wil echter niet tornen aan de uitgangspunten. Het geld hoeft ook niet pas bij oplevering van woningen te worden uitgekeerd; het moet vooral gaan om het kiezen van de juiste aanpak.

De heer V.d. Werff memoreert dat dit voorstel versnelling van woningbouw tot doel heeft.

Versnelling blijft beslist achterwege wanneer geld van tevoren wordt weggegeven.

De heer Fastl vervolgt dat er in het kader van de Krachtwijken melding wordt gemaakt van meetbare prestaties in relatie tot de provinciale bijdrage. Hij vraagt dienaangaande om een nadere toelichting. Voorts gaat hij ervan uit dat, wanneer de Samenwerkingsagenda door de actualiteit kwalitatief wordt ingehaald, de andere plannen voorrang krijgen. Niet alleen de plannen van de Samenwerkingsagenda dienen voorrang te krijgen.

Mevrouw Dekkers verwijst naar de motie die door CDA, VVD en PvdA is ingediend. De motie werd ook gesteund door GroenLinks, de SP en de ChristenUnie. Zij vraagt hoe GroenLinks dit ziet in relatie tot agendapunt 7.

De heer Pollmann benadrukt dat er in dit voorstel van G.S. een bedrag van € 10 miljoen wordt verbijszonderd, geheel in lijn met de motie.

De heer Fastl onderschrijft dat. Het bedrag van € 10 miljoen hebben de steden Utrecht en Amersfoort nodig om de Krachtwijken aan te pakken. Voor het overige is hij akkoord met de kaderstelling voor de verdeling van het budget. Hij gaat er wel van uit dat concrete voorstellen in de toekomst aan deze commissie zullen worden voorgelegd.

Mevrouw De Heer constateert dat in het voorstel in het bijzonder gevraagd wordt om accordering van een bedrag van € 10 miljoen, terwijl de kaderstelling in het conceptbesluit breder wordt geformuleerd. Dat zou inhouden dat op voorhand wordt ingestemd met een bedrag van € 60 miljoen. Haar fractie stemt in met het bedrag van € 10 miljoen voor de Krachtwijken omdat aanpak van de wijken noodzakelijk is. Wel is zij kritisch over de onderbouwing van de cijfers. Onduidelijk is waarom welk bedrag naar welk budget wordt gesluisd. Uitgegaan wordt van een totaal bedrag van € 60 miljoen. Een bedrag van € 30 miljoen wordt bestemd voor de kwalitatieve uitbreiding van het aantal woningen en € 30 miljoen voor de kwantitatieve woningbouw. Echter, niet duidelijk is op grond van welke criteria men tot die verdeling is gekomen. Die onderbouwing is relevant voor de besluitvorming van P.S.

Wat haar fractie betreft zijn de onomkeerbare stappen, die gemeenten moeten zetten om voor subsidie in aanmerking te kunnen komen, voldoende om het provinciale geld uit te keren. De provincie moet zo min mogelijk belemmeringen opwerpen voor het op gang brengen van de woningbouw.

Zij vraagt of de projecten, die op de Samenwerkingsagenda geformuleerd zijn, prioriteit krijgen. De tekst in het statenvoorstel wijkt in die zin wat af van de conceptkaderstellingnotitie.

Mevrouw Hogema sluit zich aan bij de opmerkingen van de SGP. Ook de SP heeft het gevoel dat er iets moet gebeuren, maar vraagt zich tegelijkertijd af of dit voorstel nu hetgeen is wat de Staten voor ogen hebben. Niet duidelijk is hoe met de sociale woningbouw wordt omgegaan. In het voorstel komt niet naar voren of minimaal 30% sociale woningbouw wordt gerealiseerd.

Mevrouw Van Benthem laat weten dat haar fractie zich in de strekking van het voorstel kan vinden en de doelstellingen van het fonds van harte ondersteunt. Bij de kwalitatieve uitgangspunten wil zij toevoegen dat de provincie bij nieuwbouw speciale aandacht besteedt aan groepen waar de nood het hoogst is, nl. starters, jongeren, alleenstaande ouders, ouderen en minder kapitaalkrachtigen.

De heer De Wilde memoreert dat de oorsprong van het fonds Stedelijk Bouwen en Wonen is gelegen in het feit dat in het Coalitieakkoord werd uitgegaan van € 20 miljoen voor Wonen en € 15 miljoen voor stedelijke vernieuwing. Het college van G.S. heeft dit als uitgangspunt genomen. Gaandeweg werd duidelijk dat er geld bij moest om de stedelijke vernieuwing in de binnenstedelijke locaties op gang te brengen. Vervolgens werd P.S. gevraagd in te stemmen met een extra bedrag van € 25 miljoen. Dat alles vormt ook het uitgangspunt van de verdeling van de budgetten. Het bedrag van € 30 miljoen is bedoeld als versnellingsbudget. Het bedrag van € 10 miljoen voor de Krachtwijken komt voort uit het budget voor Wonen, het stimuleringsbudget voor wonen ad € 9 miljoen komt ook uit het budget voor Wonen. De overige € 11 miljoen voor stedelijke vernieuwing komt uit het budget stedelijke vernieuwing.

Voor de Krachtwijken in Amersfoort en Utrecht zijn budgetten van het rijk en corporaties beschikbaar en ook welzijns- en zorginstellingen werken daaraan mee. De provincie wil voor de 5 wijken € 10 miljoen beschikbaar stellen en daarmee concrete projecten ondersteunen, dit in

samenwerking met gemeenten. Daarmee wordt de inzet van de provinciale bijdrage ook zichtbaar. Het is niet de bedoeling dat de provincie in het geheel van de uitvoering gaat meesturen. Dit zou alleen maar verstoring werken en versnelling gaan belemmeren. De provincie zal het versnellingsbudget vooral inzetten, om projecten op gang te brengen. De provincie wil weten waar de gelden aan worden uitgegeven, dat moet ook door gemeenten worden verantwoord, maar wil zich wederom niet met de uitvoering bemoeien.

Gebleken is dat er naast de gemeenten, die in het coalitieakkoord worden genoemd, nog meer gemeenten zijn met een vergelijkbare problematiek. Om die reden zijn er achteraf nog enkele gemeenten aan de lijst toegevoegd. In totaal gaat het om 11 gemeenten. De provincie wil de subsidie inzetten voor projecten waarmee het verschil kan worden gemaakt en toegevoegde waarde kan worden bereikt. G.S. realiseren zich dat P.S. nog niet voor het volledige bedrag van € 60 miljoen carte blanche hebben gegeven. Voor een bedrag van € 27 miljoen gaat de provincie dit jaar aan de slag; dat bedrag is in de begroting 2008 opgenomen. De rest zal als PS daaraan ook het groene licht geven in 2009 en 2010 worden uitgegeven. Vragen zijn gesteld over de sociale woningbouwopgave. Het is mogelijk dat er juist meer sociale woningen dan 30% moeten worden toegevoegd aan een wijk waar nog geen sociale woningen zijn. Ook kan het beter zijn om meer vrije markt woningen toe te voegen aan een wijk waar al vele sociale woningen beschikbaar zijn. Om die reden wil de provincie niet strikt vasthouden aan een dogma van 30% sociale woningbouw. Beter is het af te spreken dat gestreefd moet worden naar een gezonde sociale mix aan woningen. In dat opzicht is concretisering dienaangaande in een nadere uitwerking wel mogelijk.

De heer Krol geeft aan dat het stimuleren van de woningbouw één van de belangrijkste thema's is van de provincie Utrecht in de komende periode. Opgemerkt werd dat de bijdrage van de provincie feitelijk als een druppel op een gloeiende plaat moet worden beschouwd. Spreker beaamt dit, echter, er zijn niet meer middelen beschikbaar om in te zetten en dat is ook niet door P.S. gefiatteerd. De bijdrage van de provincie heeft weliswaar een beperkte omvang, maar is wel degelijk van invloed op het in gang zetten van complexe projecten. Gemeenten blijken ook in toenemende mate bereid te zijn om ingewikkelde projecten op te pakken, nu de provincie overgaat tot vorming van het Fonds Stedelijk Bouwen en Wonen. De provincie kiest voor een simpele benadering in de kaderstelling. Daarover zijn vragen gesteld, echter, elke keuze die op dit terrein wordt gemaakt is enigszins arbitrair. G.S. onderkennen twee speerpunten, nl. de aanpak van de woningtekorten in de provincie Utrecht en de kwaliteitsverbetering van het binnenstedelijke woonmilieu. Deze omvatten ook de kern van het voorstel en de exacte verdeling van gelden over die twee speerpunten is wat hem betreft secundair. G.S. menen dat de huidige verdeling van gelden recht doet aan die twee speerpunten. G.S. hebben de overtuiging dat het fonds een bijdrage zal leveren aan het oplossen van de bouwstagnatie en aan versnelling van de woningbouw.

Vragen zijn er gesteld over de Samenwerkingsagenda. In het voorstel wordt aangegeven dat in het budget van € 5.000 per woning niet zozeer voorrang wordt gegeven aan projecten uit de Samenwerkingsagenda. Bij het tweede budget voor het oplossen van de gespannen woningmarkt in de provincie Utrecht ad € 9 miljoen wordt wel voorrang gegeven aan projecten uit de Samenwerkingsagenda, voorzover deze binnen het kader vallen.

De voorzitter constateert dat over dit voorstel een eerste gedachtewisseling heeft plaatsgevonden. Hij gaat ervan uit dat deze commissie alsnog een verordening, behorend bij dit voorstel, zal ontvangen alvorens het gehele voorstel aan P.S. zal worden voorgelegd.

De heer De Wilde laat weten dat G.S. zich nog beraden over de vraag of er wel een verordening moet komen. Dit wordt juridisch uitgezocht. Hoe dan ook moet duidelijk zijn dat de provincie geen subsidies geeft aan corporaties of ontwikkelaars. De subsidie is uitsluitend voor gemeenten bedoeld.

De voorzitter verwijst naar het voorstel waarin door G.S. wordt aangegeven “dat er een definitief kader zal worden opgesteld en in een provinciale verordening, met definitieve verdeling, zal worden uitgewerkt. Deze zal ter vaststelling aan P.S. worden aangeboden.”

Hij vraagt of G.S., gehoord de discussie in deze commissie, terugkomt met een algemene kaderstelling richting commissie of deze rechtstreeks aan P.S. gaan voorleggen.

De heer De Wilde wil de gewijzigde kaderstelling eerst voorleggen aan de commissie. Wellicht is het inderdaad nodig om een verordening op te stellen en deze zal dan aan de gewijzigde kaderstelling worden toegevoegd. Zo mogelijk zal een en ander al in de volgende commissievergadering worden gepresenteerd. Daarna zal behandeling in P.S. volgen.

Gelet op de aard van de opmerkingen van deze commissie, heeft hij wel het vertrouwen dat G.S. de gesprekken met gemeenten op de huidige wijze kan voortzetten.

De heer V.d. Werff plaats hierbij toch een opmerking. De antwoorden van de heer De Wilde op vragen over het stellen van voorwaarden aan het beschikbaar stellen van de subsidie hebben een wel zéér liberaal karakter. Dat gaat zelfs spreker te ver. Het gaat hier om zeer grote bedragen en om geld van de burger. De provincie heeft de plicht om sturend op te treden zodat duidelijk wordt waar het geld terechtkomt. Er slechts op vertrouwen dat de subsidie goed besteed wordt, is wat hem betreft niet voldoende. De omvang van het fonds verdient in die zin serieuzere aandacht.

De voorzitter memoreert dat G.S. terugkomen met een definitief voorstel voor de kaderstelling, waarschijnlijk gekoppeld aan een verordening.

Voorts begrijpt hij dat de commissie kan instemmen met de bestemming van € 10 miljoen voor de Krachtwijken. Dat signaal is nu voor G.S. van belang.

Mevrouw Dekkers constateert dat het in totaal gaat om een bedrag van € 60 miljoen. In 2008 wordt er een bedrag van € 27 miljoen uitgegeven. Een bedrag van € 10 miljoen wordt daarvan afgetrokken voor de Krachtwijken. Dat betekent dat er € 17 miljoen over blijft, nl. 30%. Zij vraagt dienaangaande om verduidelijking.

De heer V.d. Werff begrijpt dat het geld niet alleen bedoeld is voor de uitgangspunten, zoals in deze notitie zijn geformuleerd, maar ook voor sociaal fysieke woningbouw. In punt 3 wordt o.a. melding gemaakt van schooluitval. De VVD is van mening dat dit element niet bij het fonds SBW thuishoort. De afzonderlijke voorstellen wil zijn fractie graag op hun eigen merites beoordelen.

De heer Fastl vraagt nogmaals om aanscherping van de uitgangspunten 4 en 6. Nu hebben deze nog een hoog “slabberdewatski” gehalte. De uitgangspunten zijn nog te vrijblijvend en daar heeft hij wat zorg over.

Mevrouw De Heer constateert bij G.S. bevlogenheid over dit onderwerp maar in een volgende ronde wil zij die bevlogenheid graag terugzien in schriftelijke voorstellen, onderbouwd met deugdelijke cijfers. Dat is nodig voor de definitieve besluitvorming van P.S.

Mevrouw Hogema sluit zich daarbij aan. Graag ontvangt zij meer concrete informatie over de sociale woningbouw.

De heer De Wilde licht toe dat het bedrag van € 10 miljoen voor de Krachtwijken niet perse dit jaar hoeft te worden uitgegeven. Het geld wordt pas uitgekeerd wanneer projecten daadwerkelijk van start gaan; dat kan ook volgend jaar of het jaar daarop zijn. In die zin is er ook geen concrete verdeling van het bedrag van € 27 miljoen gemaakt. Het college van G.S. zal t.z.t. inzichtelijk maken aan welke projecten het bedrag van € 10 miljoen in de Krachtwijken is uitgegeven. G.S. zullen overigens niet met iedere besteding voor ieder project bij deze commissie terugkomen. Wel zal de

commissie WMC gedurende de looptijd geïnformeerd worden over de besteding van gelden, zodat tussentijds ingrijpen mogelijk is. Echter, G.S. zullen de projecten niet vooraf aan deze commissie voorleggen.

De heer Fastl gaat ervan uit dat P.S. t.z.t. een overzicht zullen ontvangen van de projecten waarvoor de provinciale gelden worden ingezet. De heer De Wilde zegt dat toe.

De heer Krol heeft toch wat moeite met de “slabberdewatski” opmerking van Groen Links. Eerst werd er een politieke en een financiële discussie gevoerd over het coalitieakkoord en de begrotingsbehandeling, voorzien van bedragen. Dat was het financiële kader en dat moet nu worden gevolgd door een inhoudelijk kader voor wat betreft het Fonds SBW. Dat laatste gebeurt zelfs in twee termijnen. Al met al hanteert G.S. een zorgvuldige procedure. Ook wordt nauwlettend geluisterd naar de opmerkingen van deze commissie en deze worden in een aangepast voorstel verwerkt waarna er in P.S. een definitief besluit zal worden genomen. In die zin lijkt de procedure sterk op de procedure voor de ISV-budgetten, nl. eenvoudig en doeltreffend inzetbaar binnen de afgesproken kaders. Dit alles rechtvaardigt wat hem betreft geenszins de term “slabberdewatski”.

De voorzitter constateert dat de kaderstelling in de volgende commissievergadering terugkomt.

Mevrouw Dekkers laat weten dat haar fractie ten aanzien van de verbijzondering van € 10 miljoen nog een voorbehoud maakt.

De voorzitter constateert dat de overige fracties zich wel in het voorstel voor de verbijzondering van € 10 miljoen voor de Krachtwijken kunnen vinden.

Vervolgens rondt hij de bespreking van dit onderwerp af.

8. Samenwerkingsagenda's van de provincie Utrecht 2008

Naar aanleiding van de resultaten van bespreking van dit onderwerp in de overige statencommissies, zal worden gezien of het punt “Samenwerkingsagenda's van de provincie Utrecht” terug moet komen op de agenda van de commissie WMC.

9. Statenvoorstel Programma Wel Thuis 2

Mevrouw Van Benthem laat weten dat de PvdA-fractie blij is met voortzetting van Wel Thuis en met de leerpunten die uit het eerste traject in dit vervolg worden meegenomen. Extra aandacht vraagt zij voor de kleine kernen in relatie tot ontbrekende voorzieningen. In het kader van de levensloopbestendige wijken vraagt zij of daarover al met woningbouwcorporaties duidelijke afspraken zijn gemaakt. Immers, het begrip levensloopbestendige wijk wordt op verschillende manieren geïnterpreteerd. Aan de hand van een voorbeeld illustreert zij dat een bouwonderneming zelf al invulling geeft aan een zgn. levenswijk. Het is de vraag in hoeverre dat overeenkomt met de visie van provincie en gemeenten.

Mevrouw Bichbich sluit zich aan bij de vraag van de PvdA over het kleine kernenbeleid.

Voorliggend plan is ambitieus en duidelijk beschreven. De SP vindt dit positief. Ook is het een goede zaak dat meer aandacht aan bepaalde doelgroepen wordt besteed, bv. allochtone ouderen en allochtone gehandicapten. Toch wil zij daarover nog het volgende naar voren brengen:

- * Aangegeven wordt dat er nog weinig onderzoek is gedaan en dat veel informatie ontbreekt. Het is dan ook van belang dat wordt ingezet op het vergaren van meer informatie over behoefte en aanbod in relatie tot allochtone ouderen en gehandicapten.
- * De SP adviseert G.S. het ambitieniveau van dit document ook voor allochtonen voort te zetten. Deze groep vereist specifieke c.q. andersoortige zorg en dat wordt door vele onderzoeksresultaten onderbouwd. Buiten kijf staat dat het aanbod voor deze doelgroep

hiaten bevat. Ook zijn de carevoorzieningen bij deze doelgroep relatief onbekend. De SP is van mening dat de provincie dient na te gaan welke behoeftes er onder deze groep leven en hoe de provincie daar in kan voorzien.

- * Zij vraagt of het bedrag van € 50.000,- in totaliteit voor onderzoek wordt ingezet; zo ja, waarop is dat bedrag gebaseerd?
- * Aangegeven wordt dat ook gemeenten onderzoek doen. Zij vraagt welke gemeenten dat gaan uitvoeren.
- * Uit onderzoek van de provincie Gelderland blijkt dat allochtone jongeren in de vrijwillige jeugdzorg niet worden bereikt, maar wel in latere jeugdzorgstadia. Zij vraagt hoe dat in de provincie Utrecht verloopt. Wellicht dat dit nader kan worden onderzocht. Ongetwijfeld zal er behoefte zijn aan hulp maar kennelijk wordt de laagdrempelige hulp door allochtone jongeren niet voldoende bereikt.
- * Positief is de intentie om contacten te onderhouden met externe kenniscentra zoals Alleato. Het is belangrijk om kennisallianties aan te gaan, juist omdat er op dit gebied al informatie voorhanden is. De provincie Utrecht kan daar gebruik van maken.
- * Naar aanleiding van pag. 13, versterking welzijn, vraagt zij verduidelijking aan de hand van een voorbeeld.

Mevrouw De Heer constateert dat er twee hoofddoelstellingen geformuleerd zijn, nl. meer toegankelijke woningen en versterking van samenspel tussen partijen op lokaal niveau zodat mensen langer in de thuissituatie kunnen blijven wonen. Zij vraagt zich af of alle onderdelen uit voorliggend voorstel wel aan het bereiken van die doelstellingen bijdragen. Vorige keer was de kritiek dat er teveel versnippering was. Zij hoopte dat er in dit stuk meer focus zou worden aangebracht, met name voor wat betreft innovatieve ontwikkelingen, echter, dat is niet het geval. De projecten rondom allochtonen en het versterken van de welzijnsorganisaties zijn inhoudelijk heel goed, maar haar vraag blijft of deze projecten wel passen binnen de scope van dit programma. Het gaat er in dit kader om dat mensen langer thuis kunnen blijven wonen. Uiteraard dragen preventieve maatregelen van welzijnsorganisatie ook aan die doelstelling bij, echter, er zijn ook vele andere mogelijkheden te bedenken, bv. een tomtom op een rollator. Dat kan zelfs effectiever zijn dan de activiteiten van een welzijnswerker. Met innovatieve ontwikkelingen kan een grote slag worden geslagen, vooral op het platteland, omdat daarmee een grote groep ouderen bereikt kan worden (bv. met telezorg).

Mevrouw Pennarts constateert met instemming dat het programma ook oog heeft voor de kwalitatieve aspecten van het wonen met zorg en welzijn. Uit de notulen van de vorige vergadering is gebleken dat 50% van de 24.000 woningen betrekking heeft op nieuwbouw. De andere 50% betreft gerenoveerde woningen. Zij vraagt hoe die aantallen over de regio verdeeld gaan worden. Komen die woningen wel op de goede plek terecht? In deze notitie worden deelprojecten gepresenteerd. Haar vraag is of deze verder worden verbijzonderd (zoals reeds het geval is voor woningbouw voor dementerenden). De monitor per gemeente is een positieve zaak. Zij vraagt zich af of de verbeter suggesties naar aanleiding van Wel Thuis 1 wel voldoende ter harte zijn genomen bij Wel Thuis 2. Zij noemt het volgende:

- De tijdsduur van projecten.
- In gemeenten wordt het nodige op welzijn bezuinigd. Nu blijkt dat ook de provincie hiervoor een klein budget inzet, nl. € 160.000,-. Zij betreurt dat.
- Kennisopbouw en kennisuitwisseling: daarvan wordt het belang geaccentueerd, terwijl er in dat kader slechts 1 x per jaar een bijeenkomst is gepland. Dat moet vaker.

Op pag. 18 wordt ingegaan op de verdeling van het budget ad € 2,6 miljoen. Zij heeft eerder begrepen dat een bedrag van € 1,1 miljoen voor het BRU uit een oud project voortkomt. Zij vraagt of het budget op pag. 18 uitsluitend betrekking heeft op gemeenten die geen onderdeel van het BRU zijn. Voor onderzoek naar allochtone ouderen wordt een onderzoek gepland ad € 50.000,-. Het lijkt

er op dat ieder uitvoerend plan ook ondergebracht moet worden in de € 2,6 miljoen bestuurlijke overeenkomsten en ondersteuning op maat van gemeenten. Zij vraagt dienaangaande om toelichting.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij de opmerkingen van Groen Links en de ChristenUnie, vooral wat betreft de focus van het programma. De doelstellingen zijn van belang, gelet op de controlerende taak van P.S. De resultaten zijn redelijk SMART geformuleerd. Aangegeven wordt dat er in de provincie Utrecht in 2012, ten opzichte van 2003, 24.000 toegankelijke woningen met welzijn en zorg moeten bijkomen. Zij vraagt wat als nulmeting moet worden aangemerkt; van welk aantal wordt nu uitgegaan? P.S. moeten immers kunnen controleren of het aantal te bouwen woningen met deze doelstellingen correspondeert. In de G.S.-flits van 12 februari jl. wordt melding gemaakt van ruim 4000 zorgwoningen, die in 2015 gereed zullen zijn. In welke relatie staat dit bericht tot Wel Thuis 2?

De heer Jonkers sluit zich aan bij voorgaande sprekers. Dit onderwerp heeft een relatie met de bouwstagnatie en de woningcontingenten die moeten worden gerealiseerd. Aangegeven wordt dat de provincie slechts een aanjaagrol heeft. Hij onderschrijft dat wel. De verantwoordelijkheid voor de woningbouw ligt primair bij gemeenten, echter, in de praktijk wordt in dit gebied, waar ruimte schaars is, de regie veelal door projectontwikkelaars gevoerd. Zorg heeft hij dan ook over de haalbaarheid van de doelstellingen. Ook zijn vraag is wat als nulmeting moet worden aangemerkt. Desondanks is zijn fractie wel blij met voortzetting van Wel Thuis 2 maar er zijn nog teveel onzekerheden over het behalen van de doelstellingen.

De heer Bisschop heeft waardering voor het programma maar vindt versterking van de rol van gemeenten noodzakelijk. Naar aanleiding van pag. 9 vraagt hij concreet welke gemeenten ondersteund gaan worden bij de uitwerking van de integrale aanpak van wonen-welzijn-zorg. Gaat het om gemeenten die vanuit hun bestuurlijke verantwoordelijkheid de uitdaging oppakken of zijn het juist gemeenten die de uitdaging te weinig onderkennen? Hij realiseert zich dat de provincie terughoudend dient te zijn in relaties met corporaties. Echter, wanneer er daadwerkelijk 24.000 zorgwoningen gerealiseerd moeten worden, dan kan men niet buiten de corporaties om. Het is de vraag of een gemeente altijd als tussenschakel aanwezig moet zijn. Doelstellingen worden meer haalbaar, indien de provincie “wat meer op de bok gaat zitten” en meer de regie gaat pakken.

Mevrouw Alsem laat het volgende weten:

Het is een goede zaak dat de provincie blijft participeren in het Wel Thuis 2 programma. De resultaten van het programma zijn van meerdere partijen afhankelijk en dan is het moeilijk om meetbare momenten af te spreken om provinciale resultaten te bespreken. Van belang is het om bij de verschillende onderdelen heldere keuzes te maken.

- * In relatie tot de rol van de provincie vraagt zij hoe de provincie gemeenten gaat ondersteunen.
- * Aangegeven wordt dat de provincie niet de verantwoordelijkheid van partijen wil overnemen. De provincie heeft geen directe rol in de uitvoering, de provincie bouwt geen woningen en levert geen welzijn of zorg. Echter, bij een eerder agendapunt is uitvoerig gesproken over de woningbouw terwijl versterking van welzijn ook een aandachtspunt van de provincie is. Duidelijker moet worden aangegeven wat de provincie wel en niet doet.
- * In het kader van de levensloopbestendige wijken wil de provincie voor het project in Zeist een projectleider aantrekken. Daar moet een levensloopbestendige wijk gecreëerd worden. Daar is een integraal pakket met vele voorzieningen voor nodig en dat is niet mogelijk met een budget van € 2,7 miljoen. Ook in dit opzicht moeten meer keuzes worden gemaakt. Wellicht moet er meer op verspreiding van kennis worden ingezet.

- * Aangegeven wordt dat er met 9 domotica-projecten is gestart terwijl de commissie weet heeft van slechts 3 domotica-projecten. Deze 3 projecten waren zeer complex en uit de evaluatie bleek dat de ervaringen niet overwegend positief waren. Zij vraagt waarom er nu met veel meer domotica-projecten gestart is, terwijl onderbouwing daarvan ontbreekt.
- * Duidelijk is dat welzijn cruciaal is voor het slagen van dit programma. Uit onderzoek blijkt dat ouderen zich vaak voor een verzorgingshuis opgeven omdat ze niet zozeer de zorg, maar vooral het welzijn missen. Vereenzaming is een groot probleem. Welzijn heeft te maken met kwaliteit van leven en met sociaal functioneren. Zij vraagt waarom er voor welzijn slechts een bedrag van € 180.000 wordt begroot. Dat is te weinig om te kunnen bijdragen aan een goede welzijnsinfrastructuur.
- * Ook de VVD is van oordeel dat een budget van € 50.000,- erg weinig is om daadwerkelijk iets te doen aan de problematiek van de allochtone ouderen.
- * Bij de risico's wordt o.a. de veranderende wet- en regelgeving genoemd. Zij staat op het standpunt dat één van de grootste knelpunten het bestaan van veel verschillende wet- en regelgeving is. In Wel Thuis moeten vele partijen met elkaar samenwerken. In de praktijk blijkt dat financierings- en verantwoordingsstromen niet op elkaar aansluiten. Dit belemmert een goede uitvoering. Zij verzoekt G.S. daar aandacht aan te besteden en in overleg met het IPO na te gaan hoe deze belemmeringen in de samenwerking tussen partijen kan worden opgeheven.
- * Zij vraagt of er gestart kan worden met pilots van kleine gemeenten die met elkaar gaan samenwerken.

Mevrouw Nap heeft waardering voor Wel Thuis 2. Belangrijk is het dat de plannen aansluiten bij de vraag van de bevolking en Clientenorganisaties. Dat is ook het geval. Zij sluit aan bij de vraag van de PvdA over kleine kernen. Er moeten voorzieningen in de kleine kernen komen. P.S. hebben een kaderstellende en een controlerende rol. De kaders worden met voorliggend stuk gesteld en de controlerende rol komt tot uiting in presentaties, werkbezoeken en jaarrapportages. Zij wil het daarbij houden. Voorkomen moet worden dat P.S. zich op detailniveau met Wel Thuis 2 gaan bezighouden. Het gaat hier om een verantwoordelijkheid van G.S. Zij roept G.S. op om snel over te gaan tot de uitwerking en de uitvoering van dit plan.

Mevrouw Dekker zet uiteen dat Wel Thuis 1 een succesvol project is. Het sloot goed aan bij de wensen van het veld. De leerpunten uit de evaluatie van Wel Thuis 1 zijn verwerkt in Wel Thuis 2. Het doel dat in 2003 is geformuleerd, nl. dat er 24.000 woningen bij moeten komen ten opzichte van 2003, is niet gewijzigd. De meting start in 2003 en in dat jaar staat de teller op nul. Vanaf 2003 wordt geteld totdat het aantal van 24.000 woningen is bereikt. Dat moet in 2012 het geval zijn. Als dat bereikt is, is de operatie geslaagd. Overigens gaat het niet alleen om het aanpassen van woningen maar ook om zorgverlening en welzijnswerk. Het doel is dat mensen op een prettige manier zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen. Zij begrijpt dat de commissie zich in het programma kan vinden maar dat er nog wat aanvullende vragen zijn. Zij laat daarop het volgende weten.

- * De provincie neemt de gemeenten als focuspunt. Er zijn veel gemeenten met kleine kernen. De gemeenten moeten in hun plannen ook aandacht besteden aan de kleine kernen. Gemeenten signaleren regelmatig dat er in kleine kernen bepaalde voorzieningen ontbreken; dat wordt ook in de plannen zichtbaar. Ouderen in kleine kernen willen meestal niet meer naar een andere kern verhuizen.
- * Gevraagd is of de provincie afspraken met corporaties maakt. De provincie tracht veel ontwikkelingen indirect te stimuleren en te bevorderen. Zij merkt voortdurend dat dit ook in de praktijk werkt. Vanmiddag werd er een meldpunt zorg en overlast gestart voor 14 gemeenten waarbij de provincie de aanjager is geweest. Gemeenten zijn zeer bereidwillig om op initiatief van de provincie op dit vlak samen te werken. Ook zijn gemeenten zeer

bereidwillig om op initiatief van de provincie mee te werken aan het programma Utrechtse Jeugd Centraal. Over die coördinerende rol van de provincie moet niet geringschattend worden gedaan. Gemeenten, en niet de provincie maken met corporaties prestatieafspraken. De provincie spreekt gemeenten wel aan (gelet op te realiseren aantallen zorgwoningen) op de afspraken die met corporaties worden gemaakt. De provincie heeft in die zin een bewakende rol. Overigens heeft de provincie ook zelf contacten met corporaties. Die contacten helpen om de doelstellingen van het Wel Thuis programma te bereiken.

* Vragen zijn gesteld over allochtone ouderen in relatie tot Wel Thuis. Duidelijk is dat de provincie geen dubbel werk wil doen. Wanneer er onderzoeken zijn uitgevoerd, dan kijkt de provincie of deze toepasbaar zijn op de Utrechtse situatie. Indien allochtone ouderen een andere behoefte hebben aan de wonen-welzijn-zorg combinatie, dan wordt nagegaan hoe daar het beste in kan worden voorzien. Het bedrag van € 50.000,- wordt al dan niet aan (aanvullend) onderzoek besteed en op grond van de bevindingen wordt er vervolgens een plan opgesteld. Zijn er extra voorzieningen voor allochtone ouderen nodig, dan kunnen daarover via de programmalijnen van gemeenten en de bestuursovereenkomsten afspraken worden gemaakt.

* Opmerkingen zijn gemaakt over het versterken van welzijn. De provincie gaat met het budget van € 180.000,- geen nieuwe welzijnsstructuur ontwikkelen. Dat bedrag is bedoeld om met gemeenten en welzijnsorganisaties na te gaan hoe een impuls kan worden gegeven aan een professionelere relatie tussen gemeenten en welzijnsorganisaties. Dat laat nu nog wel eens te wensen over. Zo moet de opdrachtgevers- en de opdrachtnemersrol door partijen duidelijk onderscheiden worden. Gemeenten moeten bv. de vraag naar welzijn gaan definiëren terwijl welzijnsorganisaties aanbod op de vraag van gemeenten moeten ontwikkelen. Dat alles vergt een omslag in cultuur en professionaliteit en voor dat bewustwordingsproces is het budget van € 180.000,- nodig.

* Voorts gaat zij ervan uit dat alle projecten inderdaad bijdragen aan het bereiken van de doelstellingen. Er is h.i. geen sprake van teveel versnippering. Op pag. 16 wordt ingegaan op de samenhang tussen de verschillende lijnen. De bestuurlijke overeenkomsten en de ondersteuning van gemeenten zijn volgtijdelijk. Gemeenten hebben de mogelijkheid om van vele verschillende regelingen en instrumenten gebruik te maken, die aansluiten bij hun specifieke behoefte. Het vraagstuk wordt vanuit een aantal lijnen benaderd en niet alle gemeenten hoeven alles op te pakken. Soms beperkt de bijdrage van de provincie zich tot handgeld maar dat maakt dan wel het verschil in het in beweging brengen van projecten.

* Gevraagd is hoe de 24.000 woningen over de regio verdeeld worden. Zij wijst erop dat daarover in de bestuursovereenkomsten met de regio's afspraken worden gemaakt. Met Eemland en Utrecht-west is dat inmiddels gebeurd. Met het BRU wordt nog gesproken terwijl Utrecht Zuid-Oost in 2008 zal volgen.

Mevrouw Pennarts constateert op grond van het voorgaande dat de provincie eind 2008/begin 2009 inzicht heeft in de vraag waar de 24.000 woningen gerealiseerd gaan worden. Mevrouw Dekker bevestigt dit en P.S. kan de voortgang daarvan halfjaarlijks gaan monitoren.

De provincie ondersteunt vooral gemeenten waar zich lacunes bevinden. Zij merkt op dat het bewustzijn van gemeenten over hun eigen rol en verantwoordelijkheid op dit terrein zeer aanwezig is. De provincie behoeft gemeenten dan ook niet meer te motiveren om aan dit programma mee te werken.

De heer Jonkers laat weten dat mevrouw Dekker zijn zorg al wat heeft weggenomen door aan te geven dat het proces goed op gang komt en dat partijen de bereidheid hebben om samen te werken.

* Mevrouw Dekker vervolgt dat Wel Thuis ook betrekking heeft op het bieden van zorg en welzijn in bestaande wijken, waardoor mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen omdat voorzieningen naar de mensen worden toegebracht. De VVD heeft gevraagd hoe de

provincie gemeenten ondersteunt. Daarvoor zijn verschillende instrumenten. Echter, de provincie is geen bouwer en levert geen welzijn of zorg. Wel zorgt de provincie samen met gemeenten voor bewustzijn zodat partijen gericht aan de realisatie van de doelen werken. Dat kan via verleidingskunst tot het beschikbaar stellen van geld. Inderdaad kan er voor een bedrag van € 2,7 miljoen geen levensloopbestendige wijk gerealiseerd worden. De provincie levert de projectleider en met de gemeente Zeist en overige partijen wordt ingezet om het proces voor de tot standkoming van een levensloopbestendige wijk in gang te zetten. Dat is een zeer complex proces waar al langer aan wordt gewerkt maar dat in deze periode moet worden doorgezet.

- * Zij zegt toe dat deze commissie een overzicht van de 9 domotica-projecten zal ontvangen. De 3 domoticaprojecten zijn nog niet afgerond. **(overzicht van de 9 domoticaprojecten zijn bijgevoegd bij die verslag)**. Algemeen erkend wordt dat domotica in de toekomst steeds belangrijker wordt om mensen zo lang mogelijk thuis te laten wonen. In de gezondheidszorg komt er op dit gebied veel tot stand. De ervaring met domoticaprojecten leert dat het een kwestie is van vallen en opstaan maar dat is juist een aansporing om er met volle kracht mee door te gaan. Overigens wordt er overal in het land ervaring met domotica opgedaan. In Hoorn wordt bv. een volledige woning ingericht waarin alle voorzieningen op afstand bedienbaar zijn. Getracht wordt voorzieningen te realiseren waarbij mensen zelfstandig kunnen wonen, zonder dat ze voor iedere kleine handeling een hulpverlener nodig hebben. Ook kan het gaan om vergroting van de veiligheid. Spreekster benadrukt dat domotica zeer de moeite waard is om mee verder te gaan. Het is dan ook van belang dat de provincie hierin blijft investeren

De voorzitter geeft gelegenheid voor een tweede ronde.

Mevrouw Pennarts vraagt nogmaals of de commissie ook andere deelprojecten, zoals bv. voor kleinschalig wonen voor dementerenden, tegemoet kan zien.

Mevrouw Versteeg constateert dat de nulmeting betrekking heeft op 2003. Zij vraagt naar de tussenmeting in 2008: op welke doelstellingen moet P.S. in 2012 gaan controleren? Zij begrijpt uit de reactie van de gedeputeerde dat die informatie te vinden is in de documentatie van Wel Thuis 1. De 4000 te realiseren zorgwoningen in Eemland en Utrecht West zijn onderdeel van het aantal van 9.500 zorgwoningen. Echter, in Eemland en Utrecht West gaat het om 2015 terwijl het in Wel Thuis 2 om 2012 gaat. Zij vraagt dienaangaande om verduidelijking.

De heer Bisschop vraagt eveneens naar de actuele stand van zaken van het aantal gerealiseerde woningen in het kader van Wel Thuis.

Mevrouw Alsem dankt mevrouw Dekker voor haar overtuigende antwoorden, met name daar waar het gaat om de bijdrage van de provincie. Zij vraagt of de gedeputeerde haar suggestie wil meenemen in hoeverre de verschillende wet- en regelgeving en financieringssystemen de samenwerking tussen partijen belemmeren en of daar iets aan kan worden gedaan.

Mevrouw Dekker antwoordt dat G.S. in jaarrapportages en in presentaties verantwoording afleggen over de activiteiten in het kader van Wel Thuis. P.S. zijn kaderstellend voor de programmalijnen en de subsidieverordeningen, zoals het geval is voor het project kleinschalig wonen voor dementerenden. In de evaluatie Wel Thuis 1 staat het aantal woningen nader gedifferentieerd. Tot nog toe zijn er circa 8000 toegankelijke woningen met zorg en welzijn (in planvorming) gerealiseerd, waarvan circa 4000 zorgwoningen. De eerste jaren van het proces zijn het moeilijkste geweest maar zij heeft het vertrouwen dat men de 24.000

toegankelijke woningen met zorg en welzijn gaat halen. In 2012 moeten er 24.000 toegankelijke woningen met zorg en welzijn onomkeerbaar in het realisatieproces zitten waarvan 8500 zorgwoningen.

Het kan voorkomen dat er in 2012 onomkeerbare stappen gezet zijn maar dat de woningen pas in 2013 of 2014 gebouwd worden.

De suggestie van de VVD over wet- en regelgeving zal zij meenemen. Overigens zijn daarover ook gesprekken met VWS gaande.

De voorzitter suggereert om bij het Statenbesluit ook uitgebreid te verwijzen naar de financiële opzet van dit voorstel. Mevrouw Dekker zegt dit toe. De voorzitter constateert vervolgens dat de commissie WMC dit voorstel als sterstuk aan P.S. zal voorleggen.

10. Statenvoorstel Stimuleringsprogramma Kleinschalig wonen voor mensen met dementie in de provincie Utrecht 2008-2011

Mevrouw Alsem is van mening dat in de criteria van het voorstel duidelijker naar voren moet komen dat niet alleen zorginstellingen en andere gevestigde zorgaanbieders, maar ook andere partijen bv. in de vorm van een Burgerinitiatief, projectvoorstellen kunnen indienen. Daarover blijkt in de praktijk veel onduidelijkheid te bestaan.

Het CDA, de SGP, Mooi Utrecht, PvdA en D66 hebben waardering voor dit project.

Mevrouw Pennarts begrijpt dat er 12 gemeenten zijn waar geen voorzieningen zijn voor mensen met dementie. Zij gaat ervan uit dat de provincie zich met dit programma specifiek richt op die 12 gemeenten.

Mevrouw De Heer memoreert dat de voorzitter zojuist bij de afsluiting van agendapunt 9, Programma Wel Thuis 2, voorstelde om de financiën uitgebreider in het besluit terug te laten komen. Dat betekent dat er dan in feite een besluit genomen wordt over alle specifieke bedragen in het kader van Wel Thuis 2. Het is dan ook de vraag of nogmaals besluitvorming over alle losse voorstellen, voorzien van budgetten, noodzakelijk is.

De voorzitter zegt toe dat dit zal worden nagegaan.

Mevrouw De Heer deelt mede dat ook de ChristenUnie zich in het voorstel kan vinden.

Ook mevrouw Bichbich is positief over het voorstel. Zij stelt de volgende vragen:

- In artikel 13 wordt gesproken over een voorschot maar er worden geen criteria genoemd voor het honoreren van een aanvraag.
- Hoe verloopt de nazorg, wanneer dit stimuleringsprogramma is afgerond?

Mevrouw Dekker vindt het heel positief dat er Burgerinitiatieven zijn om te komen tot een kleinschalige voorziening voor mensen met dementie. Wel moet de zorg, die uiteindelijk geleverd wordt, afkomstig zijn van een toegelaten instelling. Mevrouw Alsem geeft aan dat nu de indruk wordt gewekt dat de zorgaanbieders de eerst aangewezenen zijn om de zaak op te pakken. Duidelijker moet worden aangegeven dat ook Burgerinitiatieven zijn toegestaan, zij het dat de zorg bij erkende zorgaanbieders moet worden ingekocht. Via PGB's kunnen mensen overigens ook elders zorg betrekken. Mevrouw Dekker vindt de discussie over de PGB's van een andere aard. Burgers kunnen inderdaad het initiatief nemen tot een kleinschalige voorziening voor dementerenden en hebben ook recht op de ondersteuning die de provincie in dat kader biedt, maar uiteindelijk leidt dat initiatief tot zorgvoorzieningen die worden geleverd door toegelaten instellingen. Mevrouw Alsem meent dat dit een keuze is van de bewoners. Zij kunnen ook kiezen voor een PGB en de zorg elders inkopen.

Mevrouw Dekker geeft aan dat de provincie, daar waar deze voorzieningen nog niet aanwezig zijn, gemeenten zal stimuleren om dat in gang te zetten. Het gaat in dit kader ook om een verstandige spreiding van de voorzieningen over de provincie Utrecht. In de grotere gemeenten zijn wel meer voorzieningen nodig, gelet op het aantal inwoners. Overigens behoeft een voorziening voor dementerenden niet perse in hele kleine gemeenten tot stand te komen.

Voor wat betreft de criteria die aan bonusvoorschotten worden gekoppeld, wordt ambtelijk aangegeven dat partijen, die onomkeerbare stappen hebben gedaan en behoefte hebben aan een voorschot, daarvoor ook in aanmerking komen.

Mevrouw Dekker vervolgt dat met deze regeling wordt getracht te bevorderen dat er goede kleinschalige voorzieningen voor dementerenden in de provincie Utrecht tot standkomen. De voorzieningen worden door zorginstellingen geëxploiteerd. Het is dan ook niet nodig dat er door de provincie Utrecht nazorg wordt verleend.

De voorzitter constateert dat de commissie dit voorstel als sterstuk aan P.S. zal aanbieden.

11. Statenvoorstel G.S. reactie op de “sterkte- zwakte analyse van het door de provincie Utrecht gefinancierde jeugdzorgaanbod”

Mevrouw Versteeg merkt op dat in het voorstel wordt aangegeven dat er in de volgende P.S. vergadering een besluit zal worden genomen over de concrete uitwerking. Echter, de concrete uitwerking wordt pas zichtbaar in het programma Utrechtse Jeugd Centraal en dat is nog niet beschikbaar. Zij pleit ervoor dit voorstel niet in de aankomende, maar in de daaropvolgende P.S. vergadering vast te stellen.

De heer Klein Kranenburg meent dat G.S. P.S. vragen om met de concrete uitwerking van de zeven aanbevelingen, die nu voorliggen, in te stemmen.

De heer Bisschop ondersteunt de vraag van D66.

Mevrouw De Heer sluit zich daarmee aan.

Mevrouw Van Benthem vraagt of uitstel van besluitvorming naar een volgende P.S.-vergadering consequenties heeft voor de voortgang.

Mevrouw Dekker memoreert dat het de bedoeling was dat deze commissie vanavond een presentatie zou krijgen over de sterkte-zwakke analyse, maar kennelijk liet de agenda van deze commissie dat niet toe. De 7 aanbevelingen op basis van de sterkte-zwakke analyse worden voluit meegenomen in de uitwerking van het programma Utrechtse Jeugd Centraal.

Zij is blij met voorliggend rapport.

De voorzitter constateert dat dit onderwerp terugkomt bij de bespreking van het programma Utrechtse Jeugd Centraal. Overigens zijn voorzitter en secretaris niet bekend met het feit dat er over dit onderwerp een presentatie in deze vergadering gepland was.

TER KENNISNEMING

12. Terugvordering van de door de provincie voorgefinancierde rijksmiddelen (BRRM-subsidies)

D66 zal schriftelijke vragen over dit onderwerp indienen.

13. Voortgang Muziekpaleis Utrecht

D66 zal schriftelijke vragen over dit onderwerp indienen.

14. Uitvoeringsprogramma jeugdzorg 2008

15. Advisering Regionaal Arrangement Utrecht stad en omgeving

16. Besluit Erfgoedparels provincie Utrecht 2008

17. Ad hoc-adviescommissie meerjarige subsidies in het kader van Cultuurconvenant 2009-2012

18. Programmaplan Actieprogramma Cultuurbereik 2005-2008 jaarschijf 2008

19. Tussentijdse rapportage leefbaarheid kleine kernen

D66 zal schriftelijke vragen over dit onderwerp indienen.

20. Wegnemen belemmeringen arbeidsparticipatie van verstandelijk gehandicapten

21. Prognose bevolking en woningbehoefte 2007

22. 4^e tranche investeringsbijdragen Cultuurhuizen, Ureka!

23. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.